

ge er svært for borgerne at følge EU-lovforslagene fra start til det endelige kompromis.

I realiteten er det kun en lille del af EU's praktiske politik, der opnår en større opsætning i landets aviser og elektroniske medier, og derfor får vi aldrig et klart billede af, hvad EU klarer til daglig. Megen af offentlighedens interesse samler sig til gengæld om problemsagerne og ofte om de små detaljer af de vedtagne EU-beslutninger, der strider mod en eller anden dansk regel. Vi får med andre ord et ufuldstændigt billede af, hvad EU kan præstere.

Jeg vil komme med et enkelt eksempel. Hvor mange mennesker er egentlig klar over, hvor meget der gøres i EU for at hjælpe de allerfattigste lande i verden? EU har for længst gennemført en fælles udviklingsbistand, som giver de allerfattigste lande i verden mulighed for at sælge deres varer til os helt uden told, og vel at mærke samtidig med at de pågældende lande gerne må beskytte deres hjemlige produktion.

Kl. 14.50

Ved folkehøringen i Odense nævnte omkring halvdelen af deltagerne, at EU skal spille en større rolle ved at øge bistanden til og fremme handel med ulande. Det er allerede i fuld gang, men i Venstre er vi enige i, at der kan gøres mere. Ulandspolitik er en grænseoverskridende opgave, som klares langt bedre i fællesskab end af de enkelte lande alene.

Nye institutionelle regler kan, uanset hvor kedeligt det lyder, bidrage til at rette op på dette misforhold. Hvis beslutningsprocessen bliver kraftigt kortet af ved mere effektive beslutningsregler, bliver det lettere for os alle at følge EU-forslagene fra start til slut, især hvis dørene samtidig åbnes for de politiske debatter, og der kommer flere EU-politikere i front, som kan forklare og personificere EU's politik. Institutionelle ændringer er med andre ord folkelige, men vi skal hverken tale om dem eller afholde folkeafstemninger om dem isoleret. Vi skal blot gennemføre dem for at bringe EU tættere på.

Disse ændringer af institutionerne og andre traktatmæssige justeringer medfører ikke nødvendigvis, at Danmark formelt må afgive suveræniteten, og dermed er det givet, at vi på baggrund af en minitraktat ikke nødvendigvis skal gennemføre en folkeafstemning i Danmark. I Venstre er vi helt enige med udenrigsministeren i de udtalelser, han kom med i går. Efter vores opfattelse skal der ikke være folkeafstemning for enhver pris. Mindre traktatændringer vil kunne gennemføres af Folketinget, ligesom vi

gennemførte den forrige Nicetraktat, og i virkeligheden er det vel også det, vi har ansvaret for som medlemmer af Folketinget.

EU behøver ikke gå i stå, fordi den traktatmæssige fremtid er uafklaret. Vi må gå videre med at løse de opgaver, der presser sig på. Ud over de forskellige politiske tiltag med budget, landbrug, terror osv. er der også brug for, at EU fortsætter sin hidtil største succes. Vi må fortsat tilbyde Europas nye demokratier medlemskab af klubben, og vi håber fortsat at kunne byde Rumænien og Bulgarien velkommen den 1. januar 2007, når de sidste forberedelser til EU-medlemskabet er kommet på plads.

Vestbalkan presser sig også på. Makedonien og Kroatien er på vej ind i EU, og senest har også det nye land Montenegro vist interesse for EU. Jo flere der er med, jo større bliver trykningen for europæerne, og derfor er der behov for en forbedret naboskabspolitik i EU med den omfattende assistance, vi allerede i dag leverer til Ukraine i form af politisk, økonomisk og administrativt samarbejde, som forbillede. Den politik skal udbredes til andre nabolande.

For Venstre er det vigtigt at understrege, at der er tale om en starthjælp for de europæiske demokratiske lande, der ikke er medlemmer af EU i dag. Der er ikke tale om, at disse lande skal have et B-medlemskab af EU, så det, at man forbedrer naboskabspolitikken, er altså noget, som også vil give disse lande en tættere tilknytning til EU i den pause, der kommer, frem til de kan optages og vi kan optage dem i EU. Det er klart, at nabopolitik også handler om de ikkeeuropæiske nabolande, for det er uhyre vigtigt, at vi også er på god fod med dem.

Til slut vil jeg gerne på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder fortsat, at forfatningstraktaten er et godt grundlag for det europæiske samarbejde, og bekræfter, at den politiske aftale af 2. november 2004 stadig udgør grundlaget for de fem partiers samarbejde.

Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde aktivt for forfatningstraktatens gennemførelse, idet man tager hensyn til resultaterne af medlemslandenes ratifikationsprocesser.

Folketinget noterer, at tænkepausen har givet værdifuld inspiration til dansk europapolitik, og